

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΩΝ

Οι παρατηρήσεις του ΣΕΦ επί του σχεδίου νόμου για τον εκσυγχρονισμό της αδειοδοτικής διαδικασίας ΑΠΕ

10.5.2022

Το σχέδιο νόμου περιέχει πληθώρα διατάξεων για τις οποίες ο ΣΕΦ έχει τοποθετηθεί την τελευταία διετία “ωρίμανσης” του νέου θεσμικού πλαισίου. Σε γενικές γραμμές, το σχέδιο νόμου ενσωματώνει αρκετές από τις προτάσεις που είχαν υποβάλει οι φορείς της αγοράς και μπορούν να οδηγήσουν σε μείωση του απαιτούμενου χρόνου αδειοδότησης που είναι και το ζητούμενο.

Στα θετικά του σχεδίου νόμου περιλαμβάνονται μια σειρά από ρυθμίσεις, όπως ενδεικτικά: η εμπροσθοβαρής κατάθεση εγγυητικής επιστολής με την κατάθεση της αίτησης για προσφορά όρων σύνδεσης, μέτρα επαύξησης του διαθέσιμου ηλεκτρικού χώρου ώστε να εξυπηρετηθούν περισσότερα έργα ΑΠΕ, ρυθμίσεις για την αποθήκευση ενέργειας για να διευκολυνθούν οι σχετικές επενδύσεις, η δημιουργία ενός σημείου επαφής για τους επενδυτές με πλήρη ψηφιοποίηση της αδειοδοτικής διαδικασίας, ο περιορισμός των απαιτούμενων δικαιολογητικών σε κάθε στάδιο της αδειοδοτικής διαδικασίας, η διαδικασία Απλής Κοινοποίησης για σύνδεση σταθμών μικρής ισχύος στο δίκτυο, αλλά και μέτρα προώθησης της αυτοπαραγωγής από ΟΤΑ.

Σημειώνουμε πάντως ότι ο ΣΕΦ είχε προτείνει πιο δραστικές λύσεις σε ότι αφορά στις άδειες εγκατάστασης και λειτουργίας ώστε να απλοποιηθούν περαιτέρω οι διαδικασίες αδειοδότησης, προτάσεις που δεν υιοθετήθηκαν. Συγκεκριμένα, ο ΣΕΦ είχε προτείνει ότι και ο ΟΟΣΑ (ήδη από το 2014), “όπως διαπιστώνεται μέσω των μεμονωμένων βημάτων της διαδικασίας και της απαιτούμενης τεκμηρίωσης για την έκδοση της άδειας εγκατάστασης, πρόκειται για μια άδεια απεριόριστης εφαρμογής με τη μορφή μιας λίστας ελέγχου που κυρίως πιστοποιεί την κατάλληλη έγκριση από όλες τις αρμόδιες αρχές. Έτσι, η άδεια αυτή (Άδεια Εγκατάστασης) θεωρείται άνευ αντικειμένου και συνιστάται να καταργηθεί εξ ολοκλήρου”. Είχαμε επισημάνει επίσης πως “η διαδικασία του Ν.4736Α’/2020 (Δήλωση Ετοιμότητας και Βεβαίωση Ολοκλήρωσης) καθιστά πλέον μη αναγκαία την έκδοση Άδειας Λειτουργίας η οποία και θα πρέπει να καταργηθεί”.

Παρακάτω εστιάζουμε κυρίως σε ρυθμίσεις που πιστεύουμε πως θα έπρεπε να αποτελούν τμήμα του νέου θεσμικού πλαισίου αλλά δεν περιλαμβάνονται στο σχέδιο νόμου και προτείνουμε επίσης βελτιώσεις σε ορισμένα άρθρα του.

A. ΘΕΜΑΤΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΗΣ

A1. Περιβαλλοντική αδειοδότηση έργων τα οποία υποβάλλουν από κοινού αίτημα προς τον αρμόδιο Διαχειριστή

Με σχετική νομοθετική ρύθμιση (άρθρο 135 του Ν.4685/2020), δόθηκε ορθώς η δυνατότητα υποβολής κοινού αιτήματος για χορήγηση Προσφοράς Σύνδεσης στον ΑΔΜΗΕ από έργα

μικρότερα του 1 MW. Ορθώς επίσης, η σχετική νομοθεσία (ΥΑ Αριθμ. ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/17185/1069, ΦΕΚ 841Β, 24.2.2022) εξαιρεί τα μικρής ισχύος έργα έως 1 MW από περιβαλλοντική αδειοδότηση λόγω των αμελητέων επιπτώσεων που έχουν αυτά.

Εκείνο όμως που δεν προβλέφθηκε είναι ότι παρόλο που ορθώς τα μεμονωμένα έργα μέχρι 1 MW απαλλάσσονται από περιβαλλοντική αδειοδότηση, όταν έργα που βρίσκονται στην ίδια περιοχή ομαδοποιούνται για να αιτηθούν για κοινή προσφορά όρων σύνδεσης καταλαμβάνουν αθροιστικά ενιαίες ή γειτονικές εκτάσεις σημαντικού μεγέθους, οπότε οι τυχόν επιπτώσεις τους στο περιβάλλον είναι ισοδύναμες με αυτές από τα ενιαία έργα ίδιου μεγέθους.

Έργα τα οποία υποβάλλουν από κοινού αίτημα προς τον αρμόδιο Διαχειριστή, για έκδοση όρων σύνδεσης, με την κατασκευή κοινών έργων αναβάθμισης του Δικτύου ή του Συστήματος, σύμφωνα με το άρθρο του Ν.4685/2020, θα πρέπει να εμπίπτουν στην υποχρέωση περιβαλλοντικής αδειοδότησης, με βάση την αθροιστική ισχύ τους -και σύμφωνα με τις πρόνοιες της ΥΑ Αριθμ. ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/17185/1069 (ΦΕΚ 841Β, 24.2.2022)-, και οφείλουν να υποβάλουν κοινή Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένων των προβλεπόμενων κοινών έργων σύνδεσης (κατασκευή νέου υποσταθμού κ.λπ.). Επειδή τα έργα αυτά καταλαμβάνουν αθροιστικά ενιαίες ή γειτονικές εκτάσεις σημαντικού μεγέθους, δεν μπορούν να εξαιρούνται από περιβαλλοντική αδειοδότηση, αφού οι τυχόν επιπτώσεις τους στο περιβάλλον είναι ισοδύναμες με αυτές από τα ενιαία έργα ίδιου μεγέθους. **Η υποχρέωση αυτή θα πρέπει να αφορά αναδρομικά και τις υφιστάμενες εκκρεμείς αιτήσεις προς τον Διαχειριστή, οι οποίες θα πρέπει να λογιστούν ως ανενεργές και οι υπόχρεοι θα πρέπει να επανυποβάλουν πλήρη αίτηση μαζί με το απαιτούμενο περιβαλλοντικό παραστατικό.**

A2. Βελτίωση των ρυθμίσεων περιβαλλοντικής αδειοδότησης έργων αυτοπαραγωγής με ενεργειακό συμψηφισμό

Το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο διαχωρίζει έργα αυτοπαραγωγής με ενεργειακό συμψηφισμό τα οποία εγκαθίστανται επί στεγών από αυτά που εγκαθίστανται επί εδάφους ακόμη κι αν η εγκατάσταση γίνεται εντός του ίδιου οικοπέδου που βρίσκεται ένα κτίριο. Στη μεν πρώτη περίπτωση, τα συστήματα επί του κτιρίου απαλλάσσονται από περιβαλλοντική αδειοδότηση (δεν απαιτείται οποιοδήποτε παραστατικό περιβαλλοντικής αδειοδότησης) ενώ στη δεύτερη περίπτωση απαιτείται σε ορισμένες περιπτώσεις βεβαίωση απαλλαγής από ΠΠΔ/ΕΠΟ ή εναλλακτικά η κατατεθείσα αίτηση στην αρμόδια περιβαλλοντική αρχή για την έκδοση βεβαίωσης απαλλαγής από ΠΠΔ/ΕΠΟ εφόσον έχει παρέλθει το 20-ήμερο από την σχετική υποβολή της. Το μόνο που προσφέρει η ρύθμιση αυτή είναι (στην καλύτερη περίπτωση) μια επιπλέον αναίτια καθυστέρηση τριών εβδομάδων για μικρά συστήματα αυτοπαραγωγής (κυρίως του οικιακού τομέα).

Συγκεκριμένα, η απαλλαγή ισχύει για φωτοβολταϊκούς σταθμούς “που εγκαθίστανται σε κτίρια και άλλες δομικές κατασκευές ή εντός οργανωμένων υποδοχέων βιομηχανικών δραστηριοτήτων ή επί του εδάφους εντός γηπέδων υφιστάμενων βιομηχανικών ή λοιπών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων”. **Η πρότασή μας είναι η επέκταση της απαλλαγής και σε συστήματα που εγκαθίστανται στον ελεύθερο χώρο γηπέδων στα οποία υπάρχει κτίριο κατοικίας ή άλλη δομική κατασκευή.**

B. ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΑΥΤΟΠΑΡΑΓΩΓΗ

B1. Απαλλαγή αυτοπαραγωγών από ΥΚΩ

Σήμερα, οι αυτοπαραγωγοί επιβαρύνονται με Υπηρεσίες Κοινής Ωφέλειας (ΥΚΩ) στο σύνολο της ενέργειας που καταναλώνουν, **ακόμη και επί αυτής που παράγουν οι ίδιοι και ιδιοκαταναλώνουν επί τόπου πριν αυτή εγχυθεί στο δίκτυο**. Κάτι τέτοιο εκτός από **αντιπαραγωγικό**, είναι και εξαιρετικά **άδικο**.

Στις υπόλοιπες ρυθμιζόμενες χρεώσεις (τέλη χρήσης δικτύου και συστήματος, ETMEAP), ο αυτοπαραγωγός επιβαρύνεται μόνο για την απορροφώμενη από το δίκτυο ενέργεια και όχι για το σύνολο της καταναλισκόμενης ενέργειας.

Αν οι ΥΚΩ υπολογίζονται επί της απορροφώμενης ενέργειας και όχι επί του συνόλου της καταναλισκόμενης ενέργειας, μειώνεται έως και κατά ένα έτος ο χρόνος απόσβεσης για ένα οικιακό σύστημα.

Σύμφωνα με το άρθρο 21 της Κοινοτικής Οδηγίας για τις ΑΠΕ (2018/2001) ... τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αυτοκαταναλωτές ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, μεμονωμένα ή μέσω φορέων σωρευτικής εκπροσώπησης, να δικαιούνται:

...

*i) σε σχέση με την αυτοπαραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές που παραμένει στις εγκαταστάσεις τους, σε μεροληπτικές ή δυσανάλογα επαχθείς διαδικασίες και **σε οποιαδήποτε επιβάρυνση ή τέλος**.*

...

*3. Τα κράτη μέλη **δύνανται** να επιβάλλουν αμερόληπτες και αναλογικές χρεώσεις και τέλη σε αυτοκαταναλωτές ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές σε σχέση με την αυτοπαραγόμενη ηλεκτρική τους ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές, η οποία παραμένει στις εγκαταστάσεις τους, σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιπτώσεις:*

...

γ) εάν η αυτοπαραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές παράγεται σε εγκαταστάσεις με δυναμικότητα ηλεκτροπαραγωγής που υπερβαίνει τα 30 kW.

Θα πρέπει συνεπώς να καταργηθεί η ρυθμιζόμενη χρέωση των ΥΚΩ, τουλάχιστον για συστήματα <30 kW (αν και η λογική λέει πως θα έπρεπε να απαλλαγούν πλήρως οι αυτοπαραγωγοί από οποιαδήποτε επιβάρυνση ή τέλος για το ποσοστό της ενέργειας που ιδιοκαταναλώνουν). Δεδομένου μάλιστα ότι το όριο των 30 kW είναι δυνητικό και επαφίεται στο κράτος μέλος, κάτι τέτοιο θα έδινε ώθηση στην αυτοπαραγωγή.

B2. Αυτοπαραγωγή με πώληση της περίσσειας ενέργειας

Με βάση τους Ν.3468/2006, Ν.4414/2016 και Ν.4643/2019, οι αυτοπαραγωγοί (εκτός ενεργειακού συμφηφισμού) μπορούν να διαθέτουν προς πώληση στο Σύστημα ή το Δίκτυο πλεόνασμα της ηλεκτρικής ενέργειας, το οποίο μπορεί να ανέλθει μέχρι ποσοστό 20% της συνολικά παραγόμενης, από τους σταθμούς αυτούς, ηλεκτρικής ενέργειας, σε ετήσια βάση (είτε μέσω συμμετοχής στις χονδρεμπορικές αγορές είτε μέσω διμερών εμπορικών συμβάσεων). Εφόσον μάλιστα οι ως άνω σταθμοί παραγωγής εξυπηρετούν αποκλειστικά αγροτική εκμετάλλευση, το μέγιστο ποσοστό ανέρχεται στο 75%.

Με εξαίρεση τις αγροτικές εκμεταλλεύσεις, το ποσοστό 20% είναι πολύ μικρό και προϋποθέτει ένα ιδιαίτερο προφίλ κατανάλωσης από τους αυτοπαραγωγούς, αποκλείοντας την πλειονότητα των επιχειρήσεων από τη χρήση του πολύτιμου αυτού θεσμικού εργαλείου. Ακόμη και η προσθήκη αποθήκευσης για να αμβλυνθεί το πρόβλημα δεν είναι πάντα επαρκής αφού συχνά προϋποθέτει την εγκατάσταση συστημάτων μεγάλης χωρητικότητας και υψηλού κόστους αρχικής επένδυσης. Απαιτείται λοιπόν μια πιο ρεαλιστική προσέγγιση (με ή χωρίς αποθήκευση ενέργειας).

Η πρότασή μας είναι να αυξηθεί το μέγιστο ποσοστό της εν δυνάμει πωλούμενης ενέργειας στο 50% της συνολικά παραγόμενης, από τους σταθμούς αυτούς, ηλεκτρικής ενέργειας, σε ετήσια βάση.

Γ. ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΟΡΩΝ ΣΥΝΔΕΣΗΣ

Γ1. Προσφορά όρων σύνδεσης με βάση την AC δυναμικότητα των σταθμών και όχι την ονομαστική ισχύ (DC)

Σε αντίθεση με πολλές άλλες χώρες, στην Ελλάδα όλη η αδειοδότηση γίνεται στη βάση της ονομαστικής ισχύος του εξοπλισμού. Ενώ αυτό έχει νόημα για τη Βεβαίωση Παραγωγού, δεν είναι ο δόκιμος τρόπος για την προσφορά όρων σύνδεσης από τους Διαχειριστές, αφού έτσι δεσμεύεται χωρίς λόγο επιπλέον ηλεκτρικός χώρος ο οποίος στην πραγματικότητα είναι ελεύθερος και θα μπορούσε να διατεθεί για επιπλέον έργα.

Η πρότασή μας είναι οι προσφορές όρων σύνδεσης να δίνονται με βάση την εγκατεστημένη ισχύ σε AC.

Γ2. Διασφάλιση θέσης εγκατάστασης στο στάδιο της προσφοράς όρων σύνδεσης

Σήμερα, η διασφάλιση της θέσης εγκατάστασης γίνεται στο στάδιο της Άδειας Εγκατάστασης (για μη απαλλασσόμενα έργα). Επειδή, το στάδιο αυτό βρίσκεται αρκετά πίσω στην όλη αδειοδοτική διαδικασία και συχνά ο Διαχειριστής απασχολείται με αιτήσεις που επί της ουσίας δεν έχουν εξασφαλίσει τη θέση εγκατάστασης, θα πρέπει αυτό να γίνεται ήδη κατά την κατάθεση της αίτησης προς τον Διαχειριστή προκειμένου ο φάκελος της αίτησης να θεωρηθεί πλήρης.

Συγκεκριμένα (και για να μην επιβαρύνονται υπέρμετρα οι υπηρεσίες του Διαχειριστή) θα πρέπει να κατατίθεται **βεβαίωση τεκμηρίωσης νόμιμης χρήσης**, η οποία εκδίδεται από δικηγόρο της επιλογής του ενδιαφερόμενου, έπειτα από έλεγχο της νόμιμης χρήσης του γηπέδου ή του χώρου εγκατάστασης του σταθμού ΑΠΕ. Η νόμιμη χρήση του γηπέδου ή του χώρου εγκατάστασης πιστοποιείται ως εξής:

Για εγκατάσταση του σταθμού σε ιδιόκτητο χώρο από τον κύριο του χώρου αυτού:

Με τίτλο κυριότητας (αντίγραφο συμβολαιογραφικής πράξης και πιστοποιητικού μεταγραφής της στο υποθηκοφυλακείο) ή αντίγραφο κτηματολογικού φύλλου στην περίπτωση λειτουργούντος κτηματολογικού γραφείου)

Για εγκατάσταση του σταθμού σε ιδιόκτητο χώρο από άλλον, πλην του ιδιοκτήτη, έχοντα τη νόμιμη χρήση του χώρου:

Με τίτλο νόμιμης χρήσης (αντίγραφο του ιδιωτικού συμφωνητικού μακροχρόνιας μίσθωσης και η απόδειξη ηλεκτρονικής υποβολής του στη ΔΟΥ, ή αντίγραφο της συμβολαιογραφικής πράξης μίσθωσης και του πιστοποιητικού μεταγραφής της στο υποθηκοφυλακείο).

Για εγκατάσταση του σταθμού σε δημόσιες εκτάσεις που διαχειρίζεται ο ενδιαφερόμενος κατά τη δασική νομοθεσία:

Με έγκριση επέμβασης του Ν.998/1979.

Για εγκατάσταση του σταθμού σε δημόσιες εκτάσεις που δεν διαχειρίζεται ο ενδιαφερόμενος κατά τη δασική νομοθεσία (περιλαμβανομένων αυτών που διαχειρίζεται η Εταιρεία Ακινήτων του Δημοσίου, Κτηματικές Υπηρεσίες ή το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων):

Με απόφαση του αρμοδίου οργάνου περί έγκρισης της μίσθωσης ή την παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης του γηπέδου εγκατάστασης ή, αν δεν έχει ακόμη εκκινήσει ή ολοκληρωθεί η διαδικασία μίσθωσης/παραχώρησης, με βεβαίωση του αρμόδιου οργάνου ότι η εν λόγω έκταση δεν έχει ήδη μισθωθεί/παραχωρηθεί σε τρίτο και παραμένει εν δυνάμει διαθέσιμη για την εγκατάσταση σταθμού ΑΠΕ.

Δ. ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΘΕΣΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Επειδή έχουν προκύψει αρκετά θέματα επικαλύψεων του χώρου εγκατάστασης, προτείνουμε μια επιπλέον περίπτωση μεταφοράς θέσης εγκατάστασης για την επίλυση σχετικών εκκρεμοτήτων.

Στο άρθρο 24, να προστεθεί περίπτωση στ' ως εξής:

στ) Επικάλυψης, εν όλω η εν μέρει, του χώρου εγκατάστασης σταθμού που φέρει Βεβαίωση ή Βεβαίωση Ειδικών Έργων ή Άδεια Παραγωγής από χώρο εγκατάστασης για τον οποίο υπάρχει ήδη τίτλος νόμιμης χρήσης από τρίτο ενδιαφερόμενο επενδυτή (σε περίπτωση ιδιόκτητης έκτασης) ή έχει ήδη εγκριθεί από το αρμόδιο όργανο η μίσθωση ή η παραχώρηση σε τρίτο του δικαιώματος χρήσης του γηπέδου εγκατάστασης (σε περίπτωση δημόσιας έκτασης).

Ε. ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΑΠΕ

Στο άρθρο 48, προτείνονται, για πρώτη φορά, περιορισμοί στην αποζημίωση σταθμών ΑΠΕ στις περιπτώσεις εκείνες κατά τις οποίες, λόγω αναβάθμισης του παραγωγικού εξοπλισμού, προκύπτει σημαντική αύξηση της παραγωγής ενέργειας χωρίς να αυξηθεί η εγκατεστημένη ισχύς του σταθμού. Πρόθεση αποτελεί προφανώς η προστασία του Ειδικού Λογαριασμού ΑΠΕ από σημαντικές προσαυξήσεις που θα έθεται εν αμφιβόλω τη βιωσιμότητά του.

Θα πρέπει να εξετάσουμε όμως γιατί ένας ενδιαφερόμενος προχωρά σε αναβάθμιση του παραγωγικού εξοπλισμού. Ο πρώτος προφανής λόγος είναι η μειωμένη παραγωγικότητα λόγω αστοχίας υλικών ή πλημμελούς εγκατάστασής τους. Σε αυτή την περίπτωση προφανώς ο ενδιαφερόμενος έχει κάθε δικαίωμα να προβεί σε αναβάθμιση και δεν πρέπει να τιμωρείται γι'

αυτό. Ο δεύτερος λόγος είναι η αντικατάσταση του παλιού εξοπλισμού με νέο ομοειδή υψηλότερης απόδοσης (χωρίς αύξηση της εγκατεστημένης ισχύος). Και πάλι κάτι τέτοιο είναι δόκιμο αφού ένας επενδυτής θα επέλεγε κάτι αντίστοιχο σε οποιαδήποτε οικονομική δραστηριότητα. Η τρίτη περίπτωση είναι η εγκατάσταση εξοπλισμού διαφορετικής φιλοσοφίας από τον αρχικό που οδηγεί σε σημαντική αύξηση της παραγόμενης ενέργειας. Τέτοια είναι, για παράδειγμα, η αντικατάσταση σταθερών βάσεων σε φωτοβολταϊκούς σταθμούς με συστήματα ηλιακής ιχνηλάτησης (trackers) που οδηγούν σε σημαντικά μεγαλύτερη παραγωγή ενέργειας ανά μονάδα εγκατεστημένης ισχύος (με το ανάλογο κόστος βέβαια).

Να σημειώσουμε επίσης ότι η διαφορετική απόδοση ανά έτος συνήθως οφείλεται στη μεταβλητότητα των καιρικών συνθηκών (π.χ. στην ηλιοφάνεια στην περίπτωση των φωτοβολταϊκών). Η μεταβλητότητα αυτή σε βάθος πενταετίας μπορεί να οδηγήσει σε αποκλίσεις κατά 5% από τον μέσο όρο της πενταετίας (βλέπε πραγματικά στοιχεία περιόδου 2017-2021). Κατά τον ορισμό λοιπόν της “σημαντικής αύξησης” της ετήσιας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας σταθμού που αναβαθμίστηκε ενεργειακά, θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας και τη μεταβλητότητα αλλά και τα πραγματικά τεχνικά προβλήματα που ενδεχομένως υπάρχουν σε μία εγκατάσταση και πρέπει να επιλυθούν. Για το λόγο αυτό προτείνουμε μια αύξηση του προτεινόμενου ποσοστού άνω του μέσου όρου της πενταετίας πάνω από το οποίο υπάρχει “σημαντική αύξηση”.

Συγκεκριμένα, προτείνουμε την επαναδιατύπωση των δύο πρώτων παραγράφων του άρθρου 48 ως εξής:

“1. Στην περίπτωση που παρουσιαστεί σημαντική αύξηση της ετήσιας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, λόγω ενεργειακής αναβάθμισης του παραγωγικού εξοπλισμού του σταθμού, που δεν σχετίζεται με την αύξηση της ισχύος του σταθμού, ο κάτοχος εν λειτουργία σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (Α.Π.Ε.) και Συμπααραγωγής Ηλεκτρισμού - Θερμότητας Υψηλής Απόδοσης (Σ.Η.Θ.Υ.Α.), που έχει συνάψει:

α) είτε σύμβαση Λειτουργικής Ενίσχυσης Σταθερής Τιμής εκτός ανταγωνιστικών διαδικασιών υποβολής προσφορών του άρθρου 7 του ν. 4414/2016 (Α' 149),
β) είτε σύμβαση πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας του άρθρου 12 του ν. 3468/2006 (Α' 129),
γ) είτε αντίστοιχη σύμβαση αγοραπωλησίας ηλεκτρικής ενέργειας, πριν την έναρξη ισχύος του ν. 3468/2006,

δεν λαμβάνει Λειτουργική Ενίσχυση Σταθερής Τιμής ή αποζημίωση στο πλαίσιο της συναφθείσας σύμβασης με βάση τον αρχικό παραγωγικό εξοπλισμό για το μέρος αυτής της ετήσιας αύξησης της παραγωγής ενέργειας. **Στις ως άνω περιπτώσεις ο κάτοχος του σταθμού αποζημιώνεται για τη χαρακτηριζόμενη ως σημαντική αύξηση της παραγόμενης ενέργειας με βάση τη μικρότερη από τις παρακάτω τιμές: [α]. της ετήσιας Ειδικής Τιμής Αγοράς (Ε.Τ.Α.) της τεχνολογίας Α.Π.Ε. και Σ.Η.Θ.Υ.Α. που ανήκει ο σταθμός και [β]. της Τιμής Αναφοράς ή την τιμή μονάδας που διέπει τη σύμβαση του εν λόγω σταθμού στο πλαίσιο εκπροσώπησης της ενέργειας αυτής στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας.**

Επιπλέον, ο κάτοχος σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Α.Π.Ε. και Σ.Η.Θ.Υ.Α., που έχει συνάψει σύμβαση Λειτουργικής Ενίσχυσης Διαφορικής Προσαύξησης, εκτός των ανταγωνιστικών διαδικασιών υποβολής προσφορών του άρθρου 7 του ν. 4414/2016, και ο σταθμός του βρίσκεται σε λειτουργία, στην περίπτωση που παρουσιαστεί σημαντική αύξηση της ετήσιας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, λόγω ενεργειακής αναβάθμισης του παραγωγικού εξοπλισμού του σταθμού του, μη οφειλόμενη στην αύξηση της ισχύος του σταθμού, **δεν λαμβάνει τη Διαφορική Προσαύξηση, εφόσον αυτή είναι θετική, για τη χαρακτηριζόμενη ως σημαντική αύξηση της παραγόμενης ενέργειας.**

2. Ως σημαντική αύξηση της ετήσιας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας σταθμού που αναβαθμίστηκε ενεργειακά ο παραγωγικός εξοπλισμός του, εκτιμάται **η αύξηση κατά τουλάχιστον δέκα τοις εκατό (10%) της ετήσιας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας του σταθμού κατά το έτος ελέγχου**, σε σχέση με τη μέγιστη ετήσια παραγωγή του εν λόγω σταθμού τα προηγούμενα πέντε (5) έτη, με βάση απολογιστικά στοιχεία των αρμόδιων Διαχειριστών”.

ΣΤ. ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΟΡΩΝ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΕΔΔΗΕ

Στο άρθρο 96, παρ. 8, του σχεδίου νόμου προβλέπεται η αναστολή της χορήγησης όρων σύνδεσης και κατάθεσης νέων αιτήσεων (με εξαίρεση τα συστήματα αυτοπαραγωγής) μέχρις ότου ο ΔΕΔΔΗΕ δημοσιεύσει νέα περιθώρια ισχύος για τα δίκτυα που διαχειρίζεται. Προϋπόθεση γι' αυτό αποτελεί η έγκριση εκ μέρους της ΡΑΕ των τροποποιήσεων του Κώδικα Διαχείρισης του Ελληνικού Δικτύου Διανομής Ηλεκτρικής Ενέργειας που θα υποβάλει ο Διαχειριστής. Κι ενώ ορθώς τίθενται χρονικά περιθώρια σε ότι αφορά τις υποχρεώσεις του Διαχειριστή, **δεν υπάρχει αντίστοιχη προθεσμία για την υποχρέωση της ΡΑΕ να εγκρίνει τις όποιες τροποποιήσεις του Κώδικα**. Έτσι υπάρχει το ενδεχόμενο να βρεθούμε σε μια κατάσταση μακρόχρονης αναστολής των χορηγήσεων όρων σύνδεσης και υποβολής νέων αιτήσεων.

Ζ. ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΑ ΠΛΩΤΑ ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΑ

Ενώ το σχέδιο νόμου αφιερώνει επτά άρθρα για την προώθηση έως δέκα μικρών πιλοτικών πλωτών φωτοβολταϊκών στη θάλασσα, δεν περιλαμβάνει καμία ρύθμιση για τα πλωτά φωτοβολταϊκά σε λίμνες και ταμιευτήρες για τα οποία εκκρεμούν ήδη αιτήσεις ισχύος εκατοντάδων μεγαβάτ και για τα οποία δεν υπάρχουν κατευθύνσεις ως προς τη χωροθέτηση και την περιβαλλοντική αδειοδότησή τους. Για το σκοπό αυτό, προτείνουμε τις εξής ρυθμίσεις, οι οποίες θεσπίστηκαν πρόσφατα στην Ισπανία και βάζουν αντικειμενικούς κανόνες για την ανάπτυξη των πλωτών συστημάτων.

Η κρίσιμη παράμετρος που εξετάζουμε αφορά στο ποσοστό της επιφάνειας μιας λίμνης ή ταμιευτήρα που μπορεί να καλυφθεί από πλωτά φωτοβολταϊκά, ανάλογα με την ποιότητα του νερού και τον βαθμό ευτροφισμού του ταμιευτήρα. Προτείνουμε λοιπόν τις εξής κατηγορίες:

- A. Ολιγοτροφικά-Μεσοτροφικά ύδατα: κάλυψη με φωτοβολταϊκά έως 5% της υδάτινης επιφάνειας.
- B. Ευτροφικά ύδατα: κάλυψη με φωτοβολταϊκά έως 15% της υδάτινης επιφάνειας.
- Γ. Υπερτροφικά-Δυστροφικά ύδατα: κάλυψη με φωτοβολταϊκά έως 20% της υδάτινης επιφάνειας.